

РЕШЕНИЕ

№ 6631

гр. София, 09.11.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XXII КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 07.10.2022 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Светлана Димитрова

**ЧЛЕНОВЕ: Радина Карамфилова
Николай Димитров**

при участието на секретаря Антонина Бикова и при участието на прокурора Цветослав Вергов, като разгледа дело номер **4731** по описа за **2022** година докладвано от съдия Радина Карамфилова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 - 228 от Административно - процесуалния кодекс /АПК/ във вр. с чл. 63 от Закона за административните нарушения и наказания /ЗАНН/:

Образувано е по касационна жалба на ТД на НАП, срещу решение № 1086 от 28.03.2022 г. постановено по НАХД № 17056/2021 г. по описа на Софийски районен съд /СРС/, 111 състав, с което е отменено Наказателно постановление /НП/ № 608966 –F612166 от 01.11.2021 г., издадено от началник отдел „Оперативни дейности“ - С. в ЦУ на НАП, с което на „Крема Кафе България“ ООД е наложено административно наказание „имуществена санкция“ на основание чл. 278б, ал. 1 от Данъчно-осигурителния процесуален кодекс /ДОПК/ в размер на 3000 /три хиляди/ лева за нарушение на чл. 13, ал. 3, т. 2 от ДОПК.

С жалбата се излагат твърдения, че обжалваното решение е незаконосъобразно, неправилно и постановено при съществени процесуални нарушения. Изложени са доводи, че извършеното административно нарушение е безспорно установено, актът и НП са издадени от компетентни органи без допуснати съществени процесуални нарушения в хода на административнонаказателното производство. Обстоятелството дали и кога, кой е бил уведомен от превозвача, касаторът счита за неотнормено. Намира, че нарушението не съставлява маловажен случай, тъй като неспазването на данъчната дисциплина винаги се счита за сериозно нарушение. Претендира разности.

Прави възражение за прекомерност на адвокатското възнаграждение.

Ответникът, чрез процесуалния му представител адв. М., в писмен отговор на касационната жалба излага доводи за неоснователност на касационната жалба. Претендира разноси за две съдебни инстанции.

Представителят на Софийска градска прокуратура дава заключение за неоснователност на касационната жалба.

Административен съд София – град, Х. касационен състав, като се запозна с обжалваното съдебно решение, съобрази доводите и възраженията на страните и обсъди наведените касационни основания и тези по чл. 218, ал. 2 от АПК, намира за установено от фактическа и правна страна следното:

По допустимостта на касационната жалба:

Касационната жалба е подадена в срока по чл. 211, ал. 1 от АПК, във вр.с чл. 63, ал. 1, изр. второ от ЗАНН и от надлежна страна, която има право и интерес от обжалването, поради което е процесуално допустима и следва да бъде разгледана досежно нейната основателност.

По основателността на касационната жалба:

Разгледана по същество касационната жалба е неоснователна.

При извършената служебно проверка на основание чл. 218, ал. 2 от АПК и въз основа на фактите, установени от първоинстанционния съд, съгласно чл. 220 от АПК, настоящият състав, намира обжалваното съдебно решение за валидно, допустимо и правилно.

С обжалвания съдебен акт съдът е отменил Наказателно постановление /НП/ № 608966 –F612166 от 01.11.2021 г., издадено от началник отдел „Оперативни дейности“ - С. в ЦУ на НАП, с което на „Крема Кафе България“ ООД е наложено административно наказание „имуществена санкция“ на основание чл. 278б, ал. 1 от Данъчно-осигурителния процесуален кодекс /ДОПК/ в размер на 3000 /три хиляди/ лева за нарушение на чл. 13, ал. 3, т. 2 от ДОПК.

За да постанови обжалваното решение, СРС е установил релевантните за случая факти въз основа на събраните по реда на НПК доказателства и доказателствени средства, като на основание чл. 221, ал.2 от АПК препраща към мотивите му.

Възприетите от СРС фактически обстоятелства напълно кореспондират със събраните от него доказателства. За да постанови обжалваното решение, първоинстанционният съд е обосновал правен извод, че при издаването на АУАН и НП не са допуснати съществени процесуални нарушения, но същите не са в съответствие с материалния закон. Решението на СРС е правилно.

Въззивният съд е обсъдил приложените по делото писмени доказателства, както и събраните в хода на процеса свидетелски показания. В процесния случай, дружеството е санкционирано за описаното в НП деяние, а именно невявяване на получателя или представител на дружеството на мястото на получаване на стоката и декларираната от водача по чл. 13, ал. 3, т. 2 от ДОПК място, дата и час на разтоварване. В действителност, деянието от страна на дружеството е извършено, но това не представлява нарушение по цитираната разпоредба. Съобразно нормата на чл. 13, ал. 3, т. 2 от ДОПК, при извършване на фискален контрол върху движението на стока с висок фискален риск лицето - получател/купувач на стоката, е длъжно да се яви на посочените пред органа по приходите място, дата и час на получаване/разтоварване на стоката или да осигури присъствието на упълномощен свой представител. В настоящият случай следва да се има предвид, че в текста на чл.

13, ал.2, т. 4 от ДОПК, е посочено, че водачът на превозното средство е длъжен да уведоми лицето, посочено като получател/купувач на стоката за извършения фискален контрол, както и за задължението му да присъства на мястото на получаване/разтоварване на стоката. Както в производството пред наказващия орган, така и пред СРС, не се установява по безспорен начин изпълнение на това задължение на водача на превозното средство.

В процесния случай остава недоказано от касатора, чиято доказателствена тежест е, установяването на относимите факти, въз основа на които да се направи извод, че е осъществено деяние, покриващо фактическия състав на процесното нарушение, а именно че санкционираното дружество е знаело за датата, часа и мястото на разтоварване.

Разпоредбата на чл. 12 от Конвенцията за международен превоз на стоки, която е приложима в процесния случай между страните, предвижда, че изпращачът може да поиска промяна на мястото на доставяне. Следва да се отбележи, че право на разпореждане има и получателят, съгласно чл. 12, т. 3, но ако за това има бележка от изпращача върху товарителницата, което не се установява по делото. Ето защо и предвид посочените правни възможности, съгласно чл. 13, ал. 2, т. 3 от ДОПК, задължение за деклариране на датата и мястото на получаване на стоката с висок фискален риск е на превозвача, а не на получателя на стоката, който съобразно нормата на чл. 13, ал. 2, т. 4 от ДОПК следва да уведоми и получателя.

При служебната проверка, не се установиха невъзведени от касатора пороци по чл. 218, ал. 2 от АПК на обжалвания съдебен акт. Процесното решение на СРС се явява обосновано и законосъобразно, а касационните възражения срещу него неоснователни. При тези правни съображения, обжалваното решение на СРС, следва да бъде потвърдено.

По разноските по производството:

При този изход на спора, право на разноски притежава ответника по касация. На същият следва да бъде изплатено адвокатско възнаграждение за касационната инстанция в размер на 400 лева, като в тази връзка настоящият касационен състав намира, че същото предвид направеното от страна на касатора възражение по реда на чл. 78, ал. 5 от ГПК, не е прекомерно и не следва да бъде редуцирано.

По отношение на искането на ответника по касация за присъждане и на разноски за пред СРС, съдът намира същото за неоснователно, тъй като такава е присъдено с решението на СРС.

Водим от горното и на осн. чл. 221, ал.2, предл. I от АПК, Административен съд София - град, X. касационен състав

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА решение № 1086 от 28.03.2022 г. постановено по НАХД № 17056/2021 г. по описа на Софийски районен съд /СРС/, 111 състав.

ОСЪЖДА Национална агенция за приходите – С. да заплати на „Крема Кафе България“ ООД, ЕИК[ЕИК], съдебни разноски по делото в размер на 400 лева, възнаграждение на един адвокат.

РЕШЕНИЕТО е окончателно и не подлежи на обжалване.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.